

man vil altsaa estergive $\frac{1}{2}$. Jeg forstaaer ikke, hvorledes en saadan Renteberegning kan forenes med Loven af 4de Marts s. A., og jeg troer, at den ærede Indenrigsminister skulde speciel Oplysning derom, thi der staar jo i den nævnte Lov, at Reservecensens Kassebeholdning skal være under hans særlige Beskyttelse, og altsaa skal deri ligge en Control med den sælles Finantsminister. Jeg skal for Diebliffet indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Kraiberg: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 8de Valgfreds (Rimestad) har fremhævet et meget specielt, men tillige meget vigtigt Spørgsmaal, nemlig om Betalingen for Underviisningen i de lærde Skoler. Naar ogsaa jeg tillader mig at henlede Opmærksomheden paa dette Punkt, skeer det, fordi jeg troer, at en heldig Omordning af dette Forhold vil ikke alene fyldestgjøre Retfærdigheden, men ogsaa kunne drage flere vigtige Conseqventer efter sig. Det er naturligtvis smukt og godt, at fattige eller uformuende Forældres Børn, som ere særdeles begavede, for en ringe Betaling eller aldeles gratis kunne erholde en videnskabelig Dannelse, hvorved der kan banes Veie for dem til høiere Livsstillinger; derfor er der jo ogsaa sørget ved Legater, Stipendier o. s. v., og hvad der fremdeles maatte mangle, bør naturligtvis tilskydes. Derimod formaaer jeg slet ikke at retfærdiggjøre hverken for mig selv eller for Andre, at formuende og rige Forældre kunne erholde deres Børn underviisning i lærde Skoler for en Betaling, der ikke er høiere, ja endog undertiden meget lavere end den, som mindre formuende Forældre maae betale for at skaffe deres Børn en ringere Underviisning i lavere Skoler. — Det er altsaa kun min Hensigt at udtale det som ønskeligt, at det Udvalg, som rimeligvis vil blive nedsat til dette Lovforslags Behandling, vil overveje, om ikke Tiden nu maatte være kommen til at forhøje Skolepengene i de lærde Skoler. Der vilde derved bevirkes to Ting, for det Første, at en Byrde, som kun bør hvile paa Forældrene, naar de ere istand til at bære den, ikke skydes over paa Andre, og dernæst vilde man modarbejde en Forsængelighed, som understøttes af Priisbilligheden, og som ofte gjør, at de

lærde Skoler belemres med Disciple, der i saa ringe Grad profitere af Underviisningen, at der ikke er Tale om, at deres Fremtid bringer nogen Gjengæld for de Offre, der fra Statens Side ere bragte for deres Uddannelse.

Gomard: Jeg skal tillade mig at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa § 8 i det foreliggende Finantslovsforslag, specielt paa S. 23—24, der angaae Godtgjørelse for ordinair Indquartering til de bequarterede Kjøbstæder. De, som have fulgt denne Sag i tidligere Sessjoner, ville see, at den Sum, som dertil er opført, stiger hvert Aar ikke saa ganske ubetydeligt. Forskjellen er saaledes mellem den for indeværende Finantsaar vedtagne og den i det foreliggende Forslag opførte Sum ikke mindre end noget over 12000 Rd., altsaa omtrent en Forøgelse af 16 pCt. Jeg vil henstille til Thinget og isærdeleshed til det Udvalg, der utvivlsomt vil blive nedsat i denne Sag, ret at lægge Mærke til denne Post. I Forordningen af Novbr. 1816, vedkommende Indquarteringsvæsenet, er der fastsat en vis bestemt Godtgjørelse, som skal gives for det præsterede Qvarter. Den er imidlertid meget lav og andrager for en menig Mand ikke mere end 6 Rd. 8 s. for hele Aaret; men nu forholder det sig saaledes, at den er steget i de fleste bequarterede Kjøbstæder til 20 Rd. og vil rimeligvis stige derover. Grunden dertil er, at de Militaire stille saadanne Fordringer, som umulig kunne fyldestgøres for den meget lave Betaling, der lovmæssig er fastsat. Det forekommer mig, at Feilen ligger deri, at man ikke, da Loven af Decbr. 1850 udkom, der yderligere ordner Betalingen til Kjøbstæderne for Indquartering, tillige fastsatte Regler for, hvorledes Indquarteringen skulde præsteres. Naar den kun skulde præsteres aldeles anordningsmæssig, saa vilde den vist kunne staves tilveie for en Betaling, der ikke i høi Grad oversteg det Normerede, hvorimod den med de Fordringer, de Militaire nu stille, umulig kan præsteres til saa lave Priiser. Deri troer jeg Feilen ligger, at man ikke har en bestemt Norm at gaae efter. Naar nu en bequarteret Commune ikke vil føie de Militaire i de mange